

szczegółowe zasady postępowania przy ustalaniu zakresu odpowiedzialności Skarbu Państwa.

Art. 31. W zakresie działania Ministra Leśnictwa, wynikającym ze szczególnych przepisów ustawowych, a nie objętym przepisami niniejszej ustawy, organy przedsiębiorstw lasów państwowych wykonują czynności:

- a) przewidziane w art. 23—25 dekretu z dnia 26 kwietnia 1948 r. o ochronie lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. Nr 24, poz. 165),
- b) wynikające z wykonania dekretu z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 82),
- c) przewidziane w art. 5 i 7 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. R. P. Nr 25, poz. 180),
- d) przewidziane dla organów administracji lasów państwowych w prawie łowieckim (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr 110, poz. 934 i z 1932 r. Nr 67, poz. 622),
- e) przewidziane w art. 8 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o przejściu na własność Państwa niektórych lasów i innych gruntów samorządowych (Dz. U. R. P. Nr 57, poz. 456),
- f) przewidziane w art. 5 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o Straży Leśnej (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 41, poz. 238 i z 1949 r. Nr 18, poz. 110).

D Z I A Ł IV.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 32. Przepisy niniejszej ustawy nie naruszają przepisów o przekazywaniu oraz użytkowaniu lasów

i gruntów leśnych, stanowiących własność Państwa, na cele specjalne, przewidziane w obowiązujących przepisach.

Art. 33. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy tracą moc przepisy dekretu z dnia 30 września 1936 r. o państwowym gospodarstwie leśnym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr 75, poz. 533 i z 1937 r. Nr 21, poz. 130), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 r. o organizacji administracji lasów państwowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr 119, poz. 1079, z 1928 r. Nr 38, poz. 373, z 1930 r. Nr 86, poz. 661, z 1936 r. Nr 75, poz. 533 i z 1947 r. Nr 60, poz. 327), rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o zagospodarowaniu lasów państwowych (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr 36, poz. 336, z 1933 r. Nr 32, poz. 272, z 1934 r. Nr 110, poz. 976 i z 1936 r. Nr 75, poz. 533).

Art. 34. Do czasu wydania przepisów, przewidzianych w niniejszej ustawie, będą miały zastosowanie dotychczasowe przepisy w zakresie, w jakim nie są one sprzeczne z tą ustawą.

Art. 35. Wykonanie ustawy porucza się Ministrowi Leśnictwa.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1950 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Leśnictwa: *B. Podedworny*

495

U S T A W A

z dnia 20 grudnia 1949 r.

o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych.

Art. 1. Tworzy się przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej Kolegium Rzeczników Patentowych, zwane w dalszych artykułach Kolegium. Nadzór nad Kolegium sprawuje Prezes Urzędu Patentowego.

Art. 2. Kolegium jest powołane do:

- 1) udzielania osobom zainteresowanym porad i pomocy technicznej i prawnej w sprawach wynalazków, wzorów użytkowych i zdobniczych oraz znaków towarowych,
- 2) współdziałania z instytucjami państwowymi i społecznymi w dziedzinie popierania twórczości technicznej, a w szczególności do współdziałania z instytucjami naukowo-badawczymi oraz z innymi instytucjami o podobnym charakterze w zakresie udzielania osobom zainteresowanym porad i pomocy technicznej,

- 3) zastępowania osób zainteresowanych przed Urzędem Patentowym w sprawach, wymienionych w pkt 1.

Art. 3. Kolegium zastępuje osoby zainteresowane (art. 2 pkt 3) na podstawie pełnomocnictwa, udzielonego Kolegium lub jego członkowi. Przewodniczący Kolegium wyznacza członka Kolegium lub aplikanta do prowadzenia poszczególniej sprawy.

Art. 4. Kolegium może mieć oddziały rejonowe. Oddziały te powołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia, wydanego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

Art. 5. Na czele Kolegium stoi przewodniczący mianowany spośród członków Kolegium przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego. ¶

Art. 6. 1. Członkami Kolegium są rzecznicy patentowi, mianowani przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego.

2. Poza tym w Kolegium zatrudnieni są mianowani przez Prezesa Urzędu Patentowego na wniosek przewodniczącego Kolegium:

- 1) aplikanci na stanowiska rzeczników patentowych,
- 2) pracownicy służb specjalnych,
- 3) pracownicy służby ogólnej.

Art. 7. 1. Rzecznikiem patentowym może być obywatel polski, stale w Polsce zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich, który ukończył wyższą szkołę techniczną lub równorzędne studia techniczne i złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na stanowisko rzecznika patentowego, a ponadto:

- 1) odbył dwuletnią aplikację w Kolegium, albo
- 2) pełnił służbę w Urzędzie Patentowym przez okres dwuletni na stanowisku pracownika jednej ze służb specjalnych, w tym przez okres co najmniej jednoroczny w dziale wynalazków i co najmniej sześciomiesięczny w dziale znaków towarowych oraz odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium, albo
- 3) wykazał się czteroletnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych i odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium.

2. Rzecznikiem patentowym może być również obywatel polski, stale w Polsce zamieszkały, korzystający z pełni praw obywatelskich, który:

- 1) ukończył wydział prawa na jednym z uniwersytetów w Polsce lub uzyskał nostryfikację odpowiedniego zagranicznego dyplomu w myśl obowiązujących przepisów,
- 2) pełnił służbę w Urzędzie Patentowym na stanowisku pracownika jednej ze służb specjalnych przynajmniej przez okres czteroletni, w tym przez okres co najmniej dwuletni w dziale wynalazków i co najmniej roczny w dziale znaków towarowych,
- 3) odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium oraz
- 4) złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na stanowisko rzecznika patentowego.

3. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego ma prawo ogólnie lub w przypadkach szczególnie uzasadnionych zwalniać kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych, o których mowa w ust. 1, od wszystkich lub niektórych wymagań, przewidzianych w ust. 1 pkt 1—3, a kandydatów na te stanowiska, o których mowa w ust. 2, — od wszystkich lub niektórych wymagań, przewidzianych w ust. 2 pkt 2 i 3.

4. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określi w drodze zarządzenia przedmiot egzaminu na stanowisko rzecznika patentowego.

5. Komisję egzaminacyjną na stanowisko rzecznika patentowego w składzie przewodniczącego i czterech członków wyznacza Prezes Urzędu Patentowego.

Art. 8. Przewodniczący, członkowie Kolegium, aplikanci na stanowiska rzeczników patentowych oraz inni pracownicy Kolegium są pracownikami państwowymi. Mogą oni być również zatrudnieni na podstawie umowy o pracę.

Art. 9. 1. Za czynności Kolegium, wymienione w art. 2 pkt 1) i 3), pobiera się opłaty od osób zainteresowanych.

2. Wysokość opłat, sposób ich uiszczania oraz przypadki, w których opłat się nie pobiera lub pobiera się opłaty zmniejszone, ustala Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze rozporządzenia, wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 10. Budżet Kolegium stanowi odrębny rozdział budżetu Urzędu Patentowego.

Art. 11. 1. Kolegium działa na podstawie niniejszej ustawy oraz statutu.

2. Statut nadaje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w drodze zarządzenia.

3. Statut ustali szczegółowo organizację i zakres działania Kolegium.

Art. 12. Członkowie Kolegium i aplikanci podlegają w zakresie naruszenia obowiązków służbowych komisji dyscyplinarnej, powołanej przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego. Organizację komisji dyscyplinarnej i tryb postępowania przed nią ustali statut.

Art. 13. 1. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może na wniosek Prezesa Urzędu Patentowego w ciągu jednego roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy mianować rzecznikiem patentowym lub zezwolić na zatrudnienie na tym stanowisku na zasadzie umowy o pracę obywatela polskiego, stale w Polsce zamieszkałego, korzystającego z pełni praw obywatelskich, który:

- 1) wykonywał lub wykonuje zawód adwokata w kraju i wykaże się co najmniej czteroletnią praktyką zawodową w dziale wynalazków, odpowiadającą czynnościom rzecznika patentowego,
- 2) odbył trzymiesięczną aplikację w Kolegium oraz
- 3) złożył przed komisją w Urzędzie Patentowym egzamin na rzecznika patentowego.

2. Przepisy art. 7 ust. 3 mają odpowiednie zastosowanie.

Art. 14. Rzecznicy patentowi, objęci urzędową listą rzeczników patentowych w dniu 1 grudnia 1949 r. oraz wpisani na listę po tej dacie, stają się członkami Kolegium o charakterze pracowników kontraktowych. Rzecznicy ci przestają być członkami Kolegium, jeżeli w przeciągu trzech miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej ustawy ich stosunek służbowy nie zostanie uregulowany w drodze mianowania lub zawarcia umowy o pracę.

Art. 15. 1. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy członkowie Kolegium tracą uprawnienia do wy-

konywania czynności zawodowych we własnym imieniu i na własny rachunek, wyjąwszy przypadki, o których mowa w ust. 2 i 3.

2. Do czasu zorganizowania Kolegium, nie dłużej jednak niż w przeciągu trzech miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, członkowie Kolegium mogą przyjmować zlecenia oraz pełnomocnictwa bezpośrednio od osób zainteresowanych i wykonywać wszelkie czynności zgodnie z otrzymanymi zleceniami we własnym imieniu i na własny rachunek.

3. Jeżeli rzecznik patentowy nie będzie mógł załatwić w okresie sześciu miesięcy spraw, przyjętych przed wejściem w życie niniejszej ustawy oraz wymienionych w ust. 2, powinien zgłosić przewodniczącemu Kolegium wniosek o przedłużenie terminu. Do przedłużenia terminu upoważniony jest Prezes Urzędu Patentowego, który rozstrzyga na wniosek przewodniczącego Kolegium.

4. Pełnomocnictwa udzielone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy lub w terminie, określonym w ust. 2, zachowują moc do czasu zakończenia sprawy w Urzędzie Patentowym. Jednakże po upływie terminu, przewidzianego w ust. 3, dalszy tok sprawy odbywa się w ramach działalności Kolegium i na jego rachunek.

5. Członkowie Kolegium obowiązani są składać przewodniczącemu Kolegium miesięczne wykazy i sprawozdania ze spraw prowadzonych przez nich z mocy udzielonych im pełnomocnictw zgodnie z ust. 2 i 3.

Art. 16. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1923 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) z późniejszymi zmianami wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 36 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o udzielenie patentu, oznaczenie wynalazku, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego; gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych, jako swego pełnomocnika i upoważnić je przynajmniej do odbioru wszelkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.“

2) art. 121 ust. (1) otrzymuje brzmienie:

„Zgłoszenie powinno zawierać wniosek o zarejestrowanie wzoru, oznaczenie przedmiotu, którego dotyczy zgłoszenie, imię i nazwisko oraz miejsce zamieszkania zgłaszającego. Zgłaszający, który ma miejsce zamieszkania za granicą, powinien — gdy chodzi o wzór użytkowy — wyznaczyć Kolegium Rzeczników Patentowych, a gdy chodzi o wzór zdob-

niczy — bądź Kolegium Rzeczników Patentowych, bądź adwokata, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej jako swego pełnomocnika z upoważnieniem przynajmniej do odbioru wszystkich pism od władz i od osób zainteresowanych, w szczególności także do odbioru skarg, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.“

3) w art. 194 ust. (1) wyrazy: „a gdy zgłaszający mieszka za granicą — również adwokata lub rzecznika patentowego, mieszkającego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, którego zgłaszający winien wyznaczyć“ zastępuje się wyrazami: „gdy zgłaszający ma miejsce zamieszkania za granicą powinien wyznaczyć bądź Kolegium Rzeczników Patentowych, bądź adwokata, zamieszkującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.“

4) art. 239 otrzymuje brzmienie:

„Osoby zainteresowane mogą występować przed Urzędem Patentowym osobiście lub przez pełnomocników. Pełnomocnikami mogą być tylko: Kolegium Rzeczników Patentowych, działające przez członka Kolegium, wyznaczonego do prowadzenia danej sprawy przez przewodniczącego Kolegium, lub adwokaci. Adwokat nie może być pełnomocnikiem w sprawach zgłoszeń wynalazków i wzorów użytkowych.“

5) art. 240—243 uchyla się.

Art. 17. Pełnomocnictwo, udzielone adwokatowi przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy w sprawach, wymienionych w art. 239 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) w brzmieniu, nadanym niniejszą ustawą, zachowuje moc do czasu zakończenia sprawy w Urzędzie Patentowym.

Art. 18. Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc dekret z dnia 12 września 1947 r. o wyjątkowym dopuszczeniu do wykonywania czynności zawodowych rzecznika patentowego (Dz. U. R. P. Nr 60, poz. 330).

Art. 19. Wykonanie ustawy porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 20. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Wiceprezes Rady Ministrów i Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: *H. Minc*

Minister Sprawiedliwości: *H. Świątkowski*

Minister Skarbu: *K. Dąbrowski*

496

U S T A W A

z dnia 20 grudnia 1949 r.

o wynalazkach i wzorach użytkowych, dotyczących obrony Państwa.

Art. 1. 1. Wynalazki i wzory użytkowe, dotyczące obrony Państwa, stanowią tajemnicę państwową w rozumieniu dekretu z dnia 26 października 1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 437).

2. Zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wydane w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, może określić, jakiego rodzaju wynalazki i wzory użytkowe dotyczą obrony Państwa.